

Адријана Јусеновић

ЕТШ „Раде Кончар“

Љубав

Да ли је љубав река?
Јер понекад је у стању да удави човека.
Мада, понекад може бити крхка и мека.
Да ли је љубав чежња?
Можда је бол?
Тај бол који осећате према некоме “вашем”?
Можда чак и клупа у парку,
Одмах поред раскрснице,
Па док кола јуре, док људи јуре
Седите са њим, проводите време тако, данима
И као да ти цео свет стане.
Као да је сат минут, минут је секунда,
Као да више ништа није важно.
Као да је његов загрљај свила,
Па, уживаш у загрљајима и љубави са њим.
Љубав су очи,
Али не било чије очи, већ саме,

Које не излазе из главе,
Које не напуштају ум,
Које долазе у снове,
Какве проблеме праве у главама,
Које доводе мозак до конфузије и запетљаности.
Можда је љубав чамац усред мора,
Тишина и ветар у твојој коси,
Осећај који води све до седмог неба.
Зар љубав није одскачна даска?
Она која даје ветар у леђа,
Која је тако велика,
Али и даље стане у кофер.
Та љубав је нешто,
Шта диже човека у небо,
Шта му даје снагу,
Шта му даје крила,
Па лети и лети,
Далеко од овог малог света,
Тамо где нестаје свака граница...